

Mas Cabàlies - Ogassa - El Taller - Collada de Can Camps - Sant Martí d'Ogassa - Portella d'Ogassa - Taga

La tornada pren diferents trams alternatius:

De Taga a Sant Martí d'Ogassa, per coll de Jou
De la collada de can Camps a Ogassa, per Prat del Pinter
D'Ogassa a Cabàlies, per la carretera

Recorregut	9,7 km d'anada i 10,5 km de tornada
Desnivell	Baixada de 65 metres i pujada de 1.095 metres
Durada	3 hores i 25 minuts de pujada fins al Taga, sense comptar les aturades. La tornada es duu a terme en 2 hores i 55 minuts, sense comptar les aturades.
Edat recomanada	A partir de 14 anys
Destaquem	El paisatge des del cim del Taga
Recomanacions	Porteu cantimplora, botes de muntanya, roba d'abric i capelina. A l'estiu, cal incloure gorra i cremes de protecció solar.

itineraris de natura MAS CABÀLIES

1. El poble d'Ogassa
2. El torrent de Can Guillem
3. Els boscos de l'Assuca
4. El torrent del Coll de Pal
5. El Tall Obert i el jaciment de fòssils
6. El torrent de Muig
7. La vila de Sant Joan de les Abadesses
8. El puig de la Caritat
9. La Fogonella
10. La serra de Sant Amàn
11. El cim del Puig Estela
12. El cim del Taga

12 el cim del Taga

MAS CABÀLIES

El cim del Taga és una magnífica talaia dels Pirineus. És un "lloc des d'on s'observa fins ben lluny per poder donar avis del que es veu". Així ho van considerar, fa molt de temps, els homes que vivien per aquestes terres al cim del Taga ("talaia" en llatí). La denominació no és gratuïta, el panorama que s'observa des dalt, abraça gran part del Pirineu Oriental i un extens territori de la Garrotxa, el Ripollès i el Berguedà.

L'itinerari culmina al cim d'aquesta muntanya, tot remuntant la vall de Malatosca fins a la collada de can Camps i resseguint posteriorment la capçalera de la riera d'Ogassa fins a Sant Martí d'Ogassa. Un cop allà, i ja als peus del Taga, es puja fins a La Portella i carenegem cap a ponent fins al cim.

Es tracta d'un itinerari un xic dur, no tant pel desnivell com per la llarga aproximació des del poble d'Ogassa. Els paisatges són força variats, des de boscos i torrenteres, fins a pobles i prats d'alta muntanya. Les condicions climatològiques a 2000 metres d'alçada s'han de tenir molt en compte.

fixa't

Els salts d'aigua de la font Gran
Els tritons i les salamandres
Les mines d'Ogassa
Els fòssils del Carbonífer
La font de l'Adou
Les vaques i els salers
L'ermita de Sant Martí d'Ogassa
La font del Freixe
Les àligues i els voltors
La panoràmica des del cim
Les flors d'alta muntanya
Els isards a l'estiu

fòssil

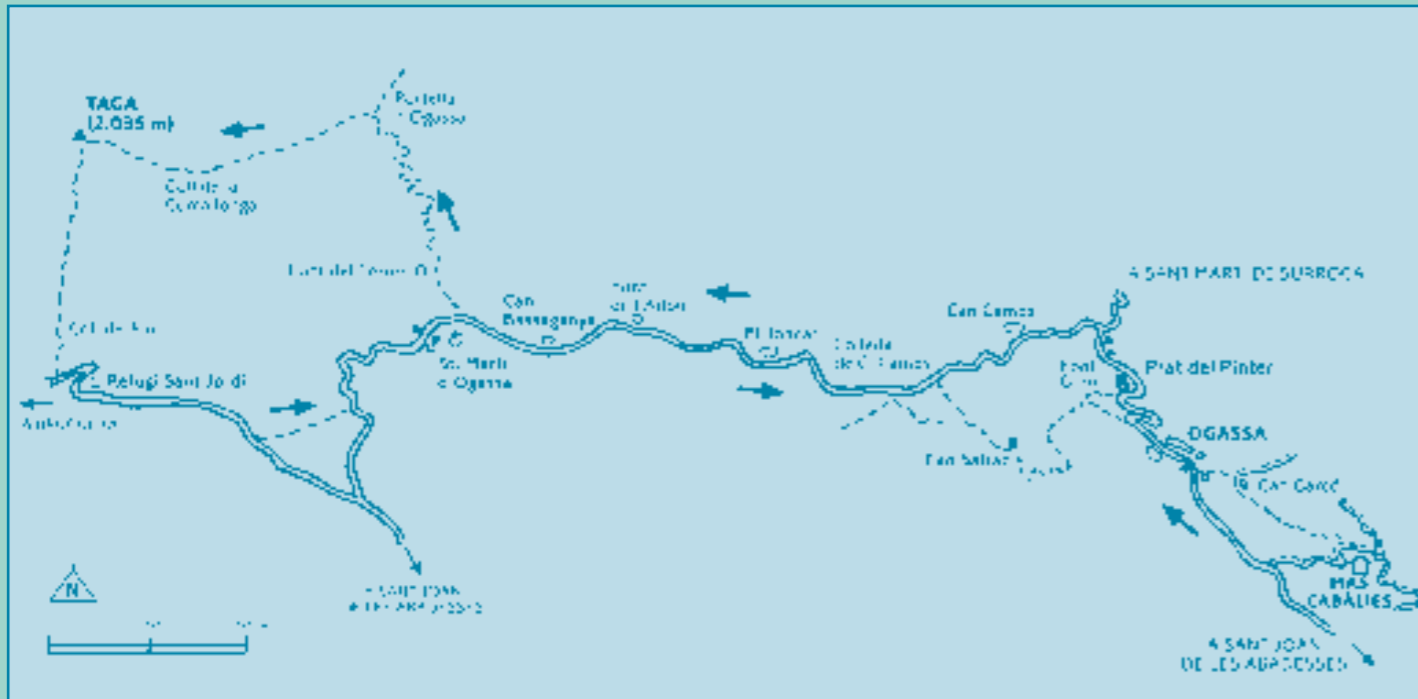
En conveni amb:

Generalitat de Catalunya
Departament de Medi Ambient

Dolors Almeda 1-3 local 8 08940 Cornellà de Llobregat
Tel.93 474 46 78 Fax 93 377 73 44
acc@esplai.org www.esplai.org

Mas Cabàlies (1005 m)

L'itinerari s'inicia darrere de la casa, on trobem una gran noguera. La vista de la vall és impressionant i al fons es dibuixa el cim del Taga, on culmina aquest itinerari. Prenem la pista ampla de baixada, en direcció NW. A uns 50 m, prenem un corriol que s'enfila per la dreta per unes feixes. El camí forestal avança ben definit travessant pinedes, rouredes i boixos esclarissats. A la nostra esquerra i al fons de la vall contemplem l'impacte paisatgístic de la indústria cimentera.

30 min. Can Garçó (950 m)

Passada una roureda, ens trobem una tanca. Després d'una curta baixada sortim als horts del veïnat de can Garçó. El corriol passa a ser una pista. Pocs metres més enllà aquesta fa una revolt i gaudim d'una bona vista del nucli d'Ogassa. És interessant fixar-se en la disposició lineal de les cases. Continuem avançant, fins arribar a unes escales de pedra que baixen a mà esquerra i trobem un corriol rocós que de baixada ens mena directament a Ogassa.

35 min. Ogassa (940 m)

Aquest municipi conserva els dos noms antics: Ogassa i Surroca. "Ogassa" ve del llatí aquacca o aquacia, que vol dir "aigua", a causa de l'elevat cabal de les seves fonts i rieres; i Surroca prové de Subrocha que vol dir "sota roca", en refe-

rència al fet d'estar sota la serra Cavallera. Continuem l'itinerari pel carrer principal. A l'esquerra veurem les cases comunals on van viure els miners i la interessant font del Miner, de gran cabal i amb un curiós mosaic que mostra les eines pròpies d'aquests treballadors. Ogassa va ser, en el passat, un poble dedicat a la mineria del carbó.

38 min. Pla de les vagonetes (958 m)

Avui és un camp d'esports, amb aparcament i zona d'esbarjo, però fa un temps va ser el punt de reunió de les vagonetes procedents de les diferents mines que duien carbó cap a l'estació de tren de Toralles. Pugem carretera amunt i observem altres instal·lacions mineres. Primer trobem, a l'esquerra del camí, la curiosa central hidroelèctrica. Un centenar de metres més amunt trobem, convertida en galliner, l'anomenada fàbrica de "pans", on es compactava el carbó per facilitar-ne el transport.

45 min. El taller de les vagonetes (995 m)

En un revolt a la dreta, al costat d'una font deixem la carretera i prenem la pista de la font Gran. Continuem uns cinquanta metres i, en un sot a l'esquerra, trobem la boca d'una mina de carbó. Pugem pel camí al costat del torrent ple de bonics salts d'aigua, que provenen de la font Gran.

Des de la font Gran, prenem el camí que surt en direcció SW cap a can Mallarac (sense arribar-hi). L'itinerari que prenem és

la ruta de les masies de can Sairac, can Patiràs i can Matarró, fins a la collada de can Camps.

50 min. Can Sairac (1040 m)

Passat un torrent, pugem directament el pendent en direcció W fins a la casa de can Sairac. Es troba deshabitada i situada a la fondalada del torrent de la collada de can Camps. L'indret és humit i ombrívol com ho demostra la verneda que envolta la casa. Des d'aquí remuntem en direcció SW allunyant-nos del torrent, però sense travessar-lo. La inexistència d'estrat arbustiu facilita la progressió malgrat la pujada, fins arribar al camí de can Coll a Surroca de Baix.

1 h. Can Patiràs (1100 m)

Continuem aquesta pista cap al sud. Deixem dos corriols a l'esquerra i, quan la pujada s'accentua, un camí a la dreta ens porta a la casa. Des de can Patiràs pugem en direcció NW. Primer una pista i després un corriol. Arribem a can Matarró, un mas abandonat i inhabitable, situat a l'esquerra del camí. La pujada segueix i un últim esforç ens porta fins a la pista cimentada que ve d'Ogassa. Al cap de pocs metres, cap a la esquerra s'arriba a la collada de can Camps.

1 h 20 min. Coll Collada de can Camps (1257 m)

Seguim la pista principal en direcció W, cap a Sant Martí d'Ogassa. A l'esquerra hi ha un abeurador on es canalitza l'aigua de la font dels ocells.

1 h 35 min. El Joncar (1290 m)

És un dels masos més importants d'aquest sector del terme d'Ogassa. Abans d'arribar s'ha de creuar un petit torrent. Per sobre d'aquest i a la dreta, veiem restes de les mines del Faig. Continuem la pista i a uns 10 minuts, a la dreta del camí, trobem la font de l'Adou. És fàcil de localitzar pel fangueig que produeix.

1 h 50 min. Can Bassaganya (1300 m)

Creuem "l'esllavissada", un impressionant enfonsament de roques dels cingles de la Creu. Després del revolt, ens trobem can Bassaganya, amb una font a la vora del camí. És un important mas esmentat ja al segle XIV. Aquest mas té un prat ple de roques per donar sal a les vaques (els salers).

1 h 55 min. Sant Martí d'Ogassa (1340 m)

L'església del segle XII és el nucli aglutinant de diversos masos situats al seu entorn. Aquí comença el tram més dur de l'itinerari, la pujada a la Portella d'Ogassa. El camí vers aquest coll que separa el Taga de la serra Cavallera, surt just de davant de la façana nord de l'església. De la pista cimentada que hem seguit fins ara es desvia aquest sender cap a la dreta. La pista, en bon estat, va pujant suaument fins arribar a cal Frare d'Ogassa (a 2 min. i a l'esquerra del camí). A partir d'aquest moment la pista es transforma en un camí pedregós, sinuós i costerut.

2 h 10 min. Font del Freixe (1480 m)

Una part és arranjada com un gran abeurador per al bestiar i de cabal abundant. És, per tant, un bon lloc per fer un descans. Continuem el camí cap a les mates de boix que tenim a sobre nostre, entre les quals hi ha diversos corriols que s'enfilen i s'ajunten més endavant. La vegetació arbustiva va desapareixent i el camí fa llaçades per guanyar altitud.

2 h 40 min. Portella d'Ogassa (1790 m)

El camí fins al Taga està ja completament clar i només cal carenejear cap a ponent. Fins a dalt de tot ens acompanyen els prats clapejats per alguns pins negres a la cara nord. Les àligues i els voltors són freqüents en el cel, i a l'estiu és possible veure algun ramat d'isards a les Roques Roges del puig de Coma d'Olla.

3 h 25 min. Taga (2035 m)

Al costat de la seva creu es divisa una panoràmica impressionant de gran part de Catalunya i sobretot del Pirineu Oriental. En un dia clar podem identificar el Canigó, el Puigmal, el Cadí-Moixerò, el Pedraforca i, fins i tot, Montserrat.

De tornada, prenem alguns trams alternatius

Del Taga a Sant Martí d'Ogassa, per coll de Jou.

(Durada: 1 h) Efectuem el descens directament cap al S, travessant pels prats i deixant a la dreta el filat que separa el terme d'Ogassa del de Ribes de Freser. Arribats a Coll de Jou (1625 m), trobem la pista que comunica Ogassa i Bruguera. Passem al costat del refugi Sant Jordi, amb aigua propera, i prenem la pista a llevant, fins trobar un corriol que surt en un revolt de la pista i baixa per la fondalada fins a Sant Martí d'Ogassa. De Sant Martí d'Ogassa a la collada de can Camps, fem el mateix camí de pujada. (Durada: 30 min)

De la collada de can Camps a Ogassa, per Prat del Pinter.

(Durada: 45 min) Continuem la pista asfaltada, passant per la cantera del Tall Obert i el mas de Can Camps. Trobem una cruïlla i girem a la dreta, passant per Can Benet. Arribem al veïnat de Prat del Pinter, amb la seva església dedicada a Santa Bàrbara, patrona dels miners. A l'inici del veïnat, prenem un corriol a l'esquerra que, amb fort pendent, ens porta a Ogassa.

D'Ogassa a Mas Cabàlies.

(Durada: 40 min) La tornada a Mas Cabàlies es recomana fer-la per carretera i pujar posteriorment per la pista que surt a l'esquerra i puja pel darrere de Mas Cabàlies. Molta precaució per la carretera. El tram final de pista ampla ofereix uns ascens més relaxat i ajustat a diferent ritme, sobretot quan les forces del grup ja flaquesquen.